

تأثیر تنظیم کننده‌های رشد (اکسین) بر تشکیل میوه در گوجه فرنگی

علی‌اکبر رامین

استادیار گروه باخیانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

پژوهش‌هایی در پاییز سال ۱۳۷۷ به منظور بررسی تأثیر ماده ۴-CPA در گوجه فرنگی در مزرعه دانشگاه شهید چمران اهواز، انجام پذیرفت. اکسین تجاری نوع ۴-CPA با غلظت‌های ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ قسمت در میلیون در موقع گلدهی روی خوش‌های گل، محلول‌پاشی گردید. محلول‌پاشی دو بار دیگر به فاصله تقریباً سه روز، تکرار گردید. گیاهان شاهد تنها با آب مقطر محلول‌پاشی شدند. در موقع برداشت، گیاهان تیمار شده با ۴-CPA دارای خوش‌های بزرگتر و ضخیم‌تر با مقدار میوه بیشتر و بزرگتر اندازه گیری شد (در مقایسه با گیاهان شاهد) نسبت میوه‌دهی (گل/میوه) در تمام گیاهان تیمار شده به طور معنی‌داری ($P < 0.01$) بیشتر از گیاهان شاهد، مشاهده شد. همچنین عملکرد میوه در گیاهان تیمار شده با ۴-CPA نسبت به گیاهان شاهد، تقریباً چهار برابر اندازه گیری شد. میوه‌های تیمار شده با ۵۰ و ۱۰۰ قسمت در میلیون CPA همگی بدون بذر و نسبت آب میوه به گوشت، کمتر از گیاهان شاهد مشاهده گردید.